

Список використаної літератури:

1. Галина Гончарова Юридична газета № 18(30), 28 вересня 2004 р.
2. Роман Сиротич «Наркоманія як суспільна проблема»
3. Ніши Кацудзо. "Золотые правила здоров'я". І-нет ресурс

Сорока Р. В.

Курсант, Харківський національний університет

внутрішніх справ, м. Харків

ОСОБЛИВОСТІ УМОВ ПРАЦІ ПРАЦІВНИКІВ МІЛІЦІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ НА РІВЕНЬ ТРАВМАТИЗМУ

Правоохоронна діяльність є гарантом внутрішньої безпеки країни і для цього виконує основні задачі. Ст. 10 Закону України "Про міліцію" встановлює різні за своїм характером і змісту обов'язки працівників міліції. Умовно їх можна поділити на три основні групи:

- обов'язки, пов'язані з охороною громадського порядку, охороною майна організацій і фізичних осіб, із захистом прав і свобод громадян;
- обов'язки, спрямовані на боротьбу зі злочинністю, а також процесуальні обов'язки міліції при проведенні дій по адміністративних правопорушеннях і в кримінальному процесі;
- контрольно - наглядові обов'язки, а також обов'язки в сфері профілактики правопорушень.

Багатогранність, відповідальність, непередбачуваність та ризикованість характеризує несення служби правоохоронцями. Служба працівника міліції проходить в умовах постійної дії стрес-факторів: при боротьбі з масовим безладдям, ліквідації наслідків і запобігання терактів, звільнення заручників, застосування вогнепальної зброї, відбувається шкідливий вплив на психіку та загальний стан здоров'я працівника міліції. Шкідливі впливи на нього різко збільшуються в умовах надзвичайних ситуацій природного і техногенного

характеру, через низьку професійну підготовку з питань дій і забезпечення особистої безпеки у відповідних умовах. У результаті ми маємо не бажану картину в масштабах МВС. Близько 95% працівників міліції виходять на пенсію за станом здоров'я, 70% працівників міліції, що застосовували вогнепальну зброю на поразку, у найближчі 4 роки звільняються за власним бажанням і 90% працівників звільняється, що були свідками масової загибелі людей. Тільки 4% працівників міліції можуть виконувати поставлену задачу в умовах будь-якої надзвичайної ситуації техногенного або природного характеру.

Якщо у 1999 році при виконанні службових обов'язків було травмовано 998 правоохоронців, то в 2004 році – 1501, якісний зріст рівня травматизму відбувся майже у 1.5 рази. Якщо апроксимувати отримані криві, і якщо кількість загиблих має тенденцію до зниження, то кількість травмованих – до збільшення. За 2001 рік загалом було травмовано 2498 працівників міліції, то у 2005 – 3331 міліціонер. Тільки у Харківській області у 2005 році під час несення службі загинуло 2 та отримали травми 10 працівників міліції.

У результаті сформованого економічного стану в Україні, у підрозділах органів внутрішніх справ в останні роки зростає рівень травматизму. Одна з причин цього росту полягає в слабкій профілактичній роботі, яка повинна попереджати загибель і травмування людей на робочому місці в нормальних і в екстремальних умовах. У світі питання удосконалювання вимог техніки безпеки є пріоритетними. Для фахівця МВС дуже важливо знати способи зниження травматизму при виконанні службових обов'язків.

Професіоналізм працівника правоохоронних органів залежить від великої кількості чинників, у тому числі від його працездатності та здатності виконувати поставлені задачі з мінімальним ризиком для життя. Зростання ризику втрати працездатності працівниками міліції (поранення, травмування, опіки, отруєння, гибель) обумовлено багатьма причинами. Джерела походження фактора ризику дозволяють цілком відбити рівень небезпеки

працівників ОВС різних служб при виконанні службових обов'язків у будь-якій ситуації. Для визначення відносної безпеки в діяльності працівників ОВС пропонується наступна класифікація джерел і факторів ризику:

- навколишнє середовище;
- соціально-політичні;
- антропометричні;
- технічні;
- тактичні;
- особиста підготовка.

Особовий склад підрозділів правоохоронних органів дуже часто піддає своє життя серйозній небезпеці, на несення служби в екстремальних умовах приходиться понад 50% службового часу. При цьому працівник правоохоронних органів піддається дуже сильному зовнішньому і внутрішньому впливу. Зовнішні екстремальні фактори своєю значимістю, тривалістю й інтенсивністю швидко знижують боєздатність працівника міліції. Не менш значимий і внутрішній вплив. Найдужчий рефлекс, інстинкт самозбереження, змушує міліціонера піти від небезпеки, не рухатися, не виконувати небезпечний наказ, а службовий обов'язок та накази змушують зневажати небезпеку і виконати поставлену задачу. Внутрішні протиріччя дуже швидко виснажують працівника міліції, що робить дуже важким і виконання поставленої задачі підрозділом. Тому підвищення готовності кожного міліціонера до виконання поставленої задачі, є однією з важливих задач по забезпеченню ефективної роботи підрозділів ОВС.

Вже гостро назріла необхідність впровадження концепції «Культури безпеки» в службово-бойову діяльність правоохоронних органів. Особливості умов праці правоохоронців необхідно передбачати і при проведенні їх професійної підготовки, необхідно впровадження нових дисциплін, тем навчання, а також перерозподілити та переглянути навчальний матеріал.

Умови праці можуть суттєво зменшити фізичну та психологічну готовність міліціонера до дій, впливають на його настрій, стан здоров'я, травматизм, суїцид та загибель. Тому вплив умов праці на працездатність і боездатність працівників міліції має велике значення і потребує подальшого дослідження.

Список використаних джерел:

1. Конституція України
2. Закон України «Про міліцію»
3. Наказ МВС України №1444 від 25.11.2003 «Про затвердження настанови по організації професійної підготовки рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ України»
4. Наказ МВС України №683 від 11.07.2006 «Про внесення змін та доповнень до наказу МВС України від 25.11.2003 № 1444 "Про організацію професійної підготовки осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ Україна"».

Циркуленко С. С.

Курсант, Харківський національний університет

внутрішніх справ, м. Харків

БІОІНДИКАЦІЯ В ОВС

Конституцією України в ст. 3 визначається, що «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю». А в статтях 43 і 50 уточнюється, що «Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці» і «Кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди».

Несення служби працівників міліції відбувається в умовах постійно діючих небезпек як соціального, так і кліматичного та техногенного характеру. Професія правоохоронця відноситься до Переліку робіт з